

VI.

SS. LAURENTIUS ET SIXTUS.

(S. Ambros. de Officiis I, vol. II, p. 54, 55.)

In Valerianii persecutione, S. Sixtus P. ductus fuit in martyrium anno 258. et 6 de illius imperio. S. Laurentius discipulus ejus, desolatus de sua remansiones obsecrat ei, ut pariter cum ipso, ad martyrium pergat.

1. Sanctus Laurentius cùm videret Xystum episcopum suum ad martyrium duci, flere coepit non, passionem illius, sed suam remansionem. Itaque his verbis ap-

pellare coepit: «Quo progredieris sine filio, pater? quo, sacerdos sancte, sine diacono properas tuo? Nunquam sacrificium sine ministro offerre consueveras. Quid in me ergo displicuit, pater? num degeneram probasti? Experire certe utrum idoneum ministrum elegeris. Cui commisisti Domini sanguinis consecrationem, cui consummandorum consortium sacramentorum, huic sanguinis tui consortium negas? Vide ne periclitetur judicium tuum, dum fortitudo laudatur. Abjectio discipuli detrimentum est magisterii. Quid? quod illustres et praestantes viri discipulorum certaminibus quam suis vincunt; denique Abraham filium obtulit, Petrus Stephanum praemisit: et tu, pater, ostende in filio virtutem tuam, offer quem erudiste, ut securus judicii tui comitatu nobili pervenias ad coronam.»

S. Sixtus videt eum, et ei promittit, ut post tridum, sacram martyri accepit coronam.

2. Tunc Xystus ait: «Non ego te filii, relinquo ac desero; sed majora tibi debentur certamina. Nos quasi senes lenioris pugnae cursum recipimus: te quasi juvenem manet gloriosior de tyranno triumphus. Mox venies: flere desiste, post tridum me sequeris. Sacerdotem et levitam (5) hic me-

(5) *Levita, Diaconus, hoc, bene á Bene dictinis explicatur: «Quum per Sacerdotem episcopus intelligatur, et per levitam diaconus (num ex Constitutionibus Apostolicis et sancto Hieronymo definitur: Diaconorum ordo ex tribu Levi cepit exordium), apte asseritur inter utrumque tridui interstitium convenire; sunt enim tres in hierarchia distincti gradus: episcopi, presbyteri, diaconi.»*

dus numerus decet. Non erat tuum sub magistro vincere, quasi adiutorem quaereres. Quid consortium passionis meae expectis? Totam tibi haereditatem ejus dimitto. Quid praesentiam meam requiris? Infirmi discipuli magistrum praecedant, fortes sequantur, ut vincant sine magistro, qui jam non indigent magisterio. Sic et Elias Eliaeum reliquit. Tibi ergo mando nostrae virtutis successionem.»

Talis erat contentio, digna sane de qua certarent sacerdos et minister, quis prior pateretur pro Christi nomine.

(S. Ambros. *ibidem*, p. 104.)

S. Laurentius jam captus, ante martyrium suum, ad thesauros Ecclesiae liberandos, pauperes omnes ad tyrannum duxit, et Perfecto dixit: Ecce Ecclesiae thesauri. Comparatio Sortis Joaquinii, qui principia adversa, sequutus fuit.

3. A martyre Laurentio cum quaere-

rentur thesauri Ecclesiae, promisit se demonstraturum. Sequenti die pauperes duxit. Interrogatus ubi essent thesauri quos promiserat, ostendit pauperes, dicens, «Hi sunt thesauri Ecclesiae.» Et vere thesauri, in quibus Christus est, in quibus fides est. Quos meliores thesauros habet Christus, quam eos in quibus se esse dixit? Sic enim scriptum est (6): *Esurivi, et dedistis mihi manducare: sitivi, et dedistis mihi bibere: hospes eram, et collegistis me. Et infra (7): Quod enim uni horum fecistis, mihi fecistis.* Quos meliores Jesus habet thesauros, quam eos in quibus amat videri? Hos thesauros demonstravit Laurentius, et vicit, quod eos nec persecutor potuit auferre. Itaque Joachim (8), qui aurum in obsidione servabat, nec dispensabat alimoniae comparandae, et

---

(6) *Matth. XXV, 35.*

[7] *Ibid. 40.*

[8] *Vide 1V Regum XXIV, 6 et seq.*

aurum vidit eripi, et se in captivitatem deduci: Laurentius, qui aurum maluit erogare pauperibus quam persecutori reservare, pro singulari suae interpretationes vivacitate(9) sacram martyrii accepit coronam.

---

[9] *Vivacitas, in SS. PP. dicitur de eo qui spiritum vivificantem habet exem. gr. In Arnobio dicitur: Unde vobis tantum sapientiae? unde acuminis et vivacitatis tantum?*

VII.

S. IGNATII MARTYRIUM.

[S. Hieronym. lib. de Viris illustribus, vol. II, p. 855.]

S. Ignatius, de Antiochia ad Romam missus fuit, ut ibi ad vestias feroces traderetur, epistolas septem in via scripsit, magnum documentum de Ecclesiae primitivae fide ac disciplina, testimonium ejus de Christo, narratio ipsius epistolarum, quae aperte demonstrat quantum de martyrio avidus erat.

Ignatius, Antiochenae Ecclesiae tertius post Petrum apostolum episcopus, persecu-

tionem commovente Trajano, damnatus ad bestias, Romam victus mittitur Cumque navigans Smyrnam venisset, ubi Polycarpus, auditor Joannis, episcopus erat, scripsit unam Epistolam ad Ephesios, alteram ad Magnesianos (1), tertiam ad Trallenses (2), quartam ad Romanos, et inde egrediens scripsit ad Philadelphicos (3), et ad Smyrnaeos (et proprie ad Polycarpum, commendans illi Antiochensem Ecclesiam), in qua et de Evangelio (4) quod nuper a me translatum est, super persona Christi ponit testimonium dicens, *Ego vero et post resurrectionem in carne eum vidi* (5), et credo quia

[1] *Magnesia, civitas Lidiae.*

[2] *Tralles, alia civitas Lidiae, quae hodie vocatur Sultan-Hirsar.*

[3] *Philadelphia, olim capitalis Lidiae.*

[4] *Evangelium, Nazarenorum apelatum.*

[5] *Vidi, id est, per fidem, quia mysterium incarnationis jam operatum erat.*

*sit. Et quando venit ad Petrum, et ad eos qui cum Petro erant, dixit eis: Ecce, palpa-
te me, et videte, quia non sum daemonium
incorporale. Et estati n tetigerunt eum, et
crediderunt.*

Dignum autem videtur, quia tanti viri
fecimus mentionem, et de epistola ejus,
quam ad Romanos scripsit, pauca ponere.
*De Syria usque ad Romam pugno ad bestias,
in mari et in terra, nocte dieque ligatus cum
decem leopardis, hoc est militibus qui me cus-
todiunt. quibus et cum benefeceris, pejores
sunt. Iniquitas autem eorum mea doctrina
(6) est; sed non ideo justificatus sum. Uti-
nam fruar bestiis, quae mihi sunt praepara-
tae, quas et oro mihi veloces esse ad interitum,
et alliciam eas ad comedendum me, ne sicut
aliorum martyrum, non audeant corpus me-*

[6] *Doctrina, in disciplinae sensu, seu
instructionis.*

*um attingere. Quodsi venire noluerint, ego
vim faciam, ego me ingeram [7], ut devorer.
Ignoscite mihi filioli: quid mihi prosit, ego
scio. Nunc incipio [Christi] esse discipulus,
nihil de his quae videntur desiderans, ut Je-
sum Christum inveniam. Ignis, crux, bes-
tiae, confractio ossium, membrorum divisio,
et totius corporis contritio, et tormenta dia-
boli, in me veniant: tantum ut Christo fruam.
Cumque jam damnatus esset ad bestias,
ardore patiendi, cum rugientes audiret [leo-
nes, ait: Frumentum Christi sum, dentibus
bestiarum molar, ut panis mundus inveniam.
Passus est anno undecimo Trajani. Reli-
quiae corporis ejus Antiochiae jacent extra
portam Daphniticam (8) in coemeterio.*

[7] *Me ingeram in eos, vel in os eorum.*

[8] *Portam Daphniticam, quae duxit
ad viam Antiochiae. Locus celebris propter
disolutiones ibi operatas, sed postea á mira-
culis S. Babylii sanctificatus.*